

forslagets § 9, stk. 4, finder anvendelse. Med hensyn til offentlighed bemærkes, at bestemmelsen i retsplejelovens § 29, stk. 1, nr. 3, om dørlukning, når sagens behandling i et offentligt retsmøde vil udsætte nogen for en unødvendig krænkelse, navnlig vil kunne være aktuell i bortvisningssager. Lovens særlige regler om behandlingsformen, jf. lovforslagets § 9, indebærer på den anden side, at eksempelvis retsplejelovens regler om medvirken af lægdommere ikke anvendes. Tilsvarende er i lovforslagets § 6, stk. 3, foreslået en særlig værnetingsregel.

For så vidt angår forurettedes retsstilling betyder henvisningen, at i de tilfælde, hvor anklagemyndigheden ikke finder tilstrækkeligt grundlag for at bortvise den pågældende, vil forurettede kunne påklage denne afgørelse efter de almindelige regler om afgørelser inden for strafferetsplejen. Politimesterens (politidirektørens) afgørelse vil således kunne påklages til vedkommende regionale statsadvokat.

Stk. 2 tager sigte på at give den bortviste mulighed for at få erstatning i de tilfælde, hvor anklagemyndighedens afgørelse om bortvisning viser sig at være uberettiget. Henvisningen til retsplejelovens § 1018 h indebærer for det første, at den lette adgang til at få kravet prøvet i henhold til retsplejelovens kapitel 93 a finder tilsvarende anvendelse. Endvidere indebærer forslaget, at erstatning for uberettiget bortvisning sker på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler, hvilket navnlig indebærer, at erstatning forudsætter, at politiet har handlet culpøst.

For så vidt angår tilbageholdelse efter den regel, der er foreslået i § 4, foreslås dog en bestemmelse svarende til reglen i retsplejelovens § 1018 a, hvorefter der kan kræves erstatning på objektivt grundlag for uberettiget anholdelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Bestemmelsen indeholder regler om straf for overtrædelse af forbud i form af bortvisning efter § 1 og tilhold og forbud efter § 3. Der vil således ikke blive rejst tiltale for overtrædelse af straffelovens § 265 ved overtrædelse af et tilhold meddelt efter § 3, stk. 1.

Det fastsættes i *stk. 1*, at den, der forsætligt overtræder et forbud efter § 1 eller § 3 straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Gerningsindholdet i relation til § 1 vil være knyttet til afgørelsen om bortvisning. Det strafbare forhold vil således bestå i at opholde sig i boligen på trods af en meddelt afgørelse om bortvisning. Med ophold sigtes

til enhver fysisk tilstedeværelse i den omfattede lokalitet, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 1.

I de tilfælde, hvor bortvisningen er suppleret med et almindeligt tilhold efter § 3, stk. 1, vil det være strafbart forsætligt at trænge sig ind på, forfølge med skriftlige henvendelser eller på anden lignende måde forulempe forurettede, også selv om henvendelsen ikke sker i hjemmet. I de tilfælde, hvor en bortvisning er suppleret med et geografisk bestemt tilhold efter § 3, stk. 2, vil det være strafbart at opholde sig inden for det geografisk afgrænsede område.

Straf for overtrædelse af et forbud i medfør af loven forudsætter, at afgørelsen er truffet af den kompetente myndighed og meddelt den pågældende, samt at afgørelsen er lovlig.

Den foreslåede strafferamme giver mulighed for, at en person, som ikke respekterer et meddelt forbud, kan varetægtsfængsles efter retsplejelovens § 762, stk. 1.

Stk. 2 indebærer, at overtrædelser efter stk. 1 påtåles af det offentlige. Offentlig påtale kræver en udtrykkelig anmodning fra den forurettede, medmindre almene hensyn kræver påtale. Ordningen indebærer, at der ikke bliver tale om at rejse tiltale for mindre alvorlige overtrædelser, som den forurettede ikke selv ønsker forfulgt. En lignende påtaleform findes i øvrigt i straffelovens § 305, stk. 1.

Udtrykket *almene hensyn* anvendes tillige i den foreslåede § 5. Det vil formentlig typisk være samme almene hensyn, der nødvendiggjorde en afgørelse om bortvisning efter § 5, som de hensyn der indgår ved vurderingen af, om der bør ske påtale af en overtrædelse af en afgørelse om bortvisning, jf. den foreslåede § 11.

Om de særlige forhold, der gør sig gældende ved parternes samlivsgenoptagelse, henvises til lovforslagets specielle bemærkninger vedrørende den foreslåede § 5, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Hidtil har det i administrativ praksis været antaget, at meddelelse af et tilhold efter straffelovens § 265 forudsætter en anmodning fra den forurettede. *§ 12, stk. 1*, indeholder en udtrykkelig bestemmelse, der som udgangspunkt viderefører denne praksis, men samtidig fastsættes, at tilhold efter straffelovens § 265 endvidere kan meddeles uden anmodning, når almene hensyn kræver det.

Stk. 2 indeholder en bestemmelse om klageadgangen ved klager over tilhold i medfør af stk. 1 og for-